Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. seu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 46. Brașov, Mercurĭ, 28 Februarie (11 Martie) 1896.

Condeiul simbriaș.

IX.

Am fi ajuns așadér la cestiunea *„resolvării conflictului dintre Românĭ și Maghiarĭ"*, care a format și formézĕ obiectul principal al „preocupărilor politice", ce le au, pe lângă multe altele, Ioan Slavicĭ cu ortacii sĕĭ.

Și find-că orĭ-ce critică, ca sĕ fiă dréptă, trebue sĕ arate tóte laturele obiectului eĭ în adevĕrata lor lumină, constatăm aicĭ, că Ioan Slavicĭ în mijlocul neecsactităților și contradicerilor nesfêrșite, ce caracteriséză prosa „preocupărilor" sale politice, a rĕmas doisprĕdece anĭ de-arêndul consecuent în folosirea aceloraşĭ frase secĭ și plictisitóre, ce le recitéză la tóte ocasiunile cu fidelitatea unuĭ papagal docil, pe care îl întrece numaĭ prin speciala sa aptitudine de a le reda în variațiunĭ multiple.

Pe lângă „angajamentul, ce l'a luat" de a „veghia asupra buneĭ reputațiunĭ a poporuluĭ român" și a „combate orĭ ce mișcare compromițĕtóre pentru el", este cestiunea „înțelegeriĭ și a învoeliĭ dintre Românĭ și Maghiarĭ", ce l'a preocupat și'l preocupă necontenit. Așa vorbind de „situațiunea actuală" în broșura „Tribuna și Tribuniștiĭ" esclamă:

„Anĭ de dile de-arêndul ne dăm silința de a-ĭ întări pe frații noștri în convingerea.... că trebue sĕ ne încordăm tóte puterile spre a-ĭ îndupleca pe Maghiarĭ **sĕ curme lupta și sĕ între la învoială cu noi** (pag. 87)".

Cu câteva pagine mai în urmă variază aceeașĭ ideă astfel:

„Anĭ de dile mulțĭ au trecut, de când *ómenii de stat ai Austro-Ungariei* sunt de acord, că **trebue sĕ fiă înlăturat conflictul dintre Românĭ și Maghiarĭ** și în timpul acestor anĭ (!!) *conflictul s'a înăsprit* și a luat dimensiunĭ din ce în ce mai marĭ (pag. 92)".

Ca sĕ pótă face un salt cutezat peste colosala contradicțiune între postulatul sĕu dintâiŭ, că Românii trebue sĕ se încórde din rĕsputerĭ a îndupleca pe Maghiarĭ la învoială și între mărturisirea, că aceștia din urmă nu vor sĕ scie de învoială, ci înăspresc conflictul din ce în ce mai mult, Slavicĭ ne spune, că tótă neînțelegerea vine de acolo, că miniștrii ungurĭ, carĭ „au primit sarcina de a resolva conflictul" n'au cunoscut pe Românĭ. Acuma însĕ s'a schimbat situațiunea

...„căcĭ adĭ avem Președinte de Consiliu, **chiar președinte nu mai puțin,** pe d-l baron Desideriu **Banffy**, care a trăit mult în mijlocul Românilor, a administrat timp îndelungat un colț din Ardeal, a dovedit, ca comisar regal în ținutul Năsĕudului, **că-i cunósce pe Românĭ și scie sĕ profite de slăbiciunile lor** și are ómenĭ de casă până chiar și între fruntașii partidului național român"... (pag. 94.)

Cele ce urméză sunt deja cunoscute cetitorilor noștri din nr. dela 18 Febr. v. al fóiei nóstre, în care am reprodus pasagiele de încheiere ale broșurei din cestiune, a căror cuprins e următorul:

Ca sĕ fiă *liniște și ordine* în Ardeal, cum a dorit Majestatea Sa, baron Banffy sĕ-și desfășure aptitudinele sale față cu Românii și „profitând de slăbiciunile lor" sĕ facă ceea ce trebue sĕ fiă făcut pentru ca sĕ înceteze *„nemulțămirile legitime"* ale Românilor, adecă sĕ încépă cu crearea unei *„legĭ electorale europenescĭ"* pentru tótă Ungaria și atuncĭ „dușmanii sĕi românĭ nu vor mai îndrăsni sĕ-șĭ ridice capetele". Românii „vor fi nevoițĭ" sĕ-șĭ trimită representanțiĭ în parlamentul ungar și „nu vor mai fi nevoițĭ *sĕ alerge la Viena și la Bucuresci*, ci se vor întâlni tot-déuna la *Budapesta* și se vor deprinde a lucra în înțelegere cu fruntașii concetățenilor lor maghiarĭ".

In aceste puține șirurĭ se cuprinde Alfa și Omega înțelepciunei politice, pe care Ioan Slavicĭ a primit angajamentul de a-o propaga între Ardelenĭ.

Pe noi nu ni-a surprins nicĭ ignoranța desĕvêrșită a stărilor de lucrurĭ, nicĭ perfida sfruntare a programului nostru național, nicĭ infama trădare a principiuluĭ luptei nóstre pentru esistența națională, ce resuflă din propunerea de împăciuire, cu care acest condeiŭ lipsit de orĭ-ce pudóre încununéză pamfletul sĕu.

Nu puteam aștepta dela un ignorant probat politic, ca după doisprĕdece anĭ sĕ fiă mai deștept la cap și sĕ scie mai mult decât sciea atuncĭ, când venise la noi ca închipuirea sĕ ne învețe cum sĕ facem politică; nu ne puteam aștepta sĕ scie, că dela 1866 până la 1869 treĭ anĭ de-arêndul Românii activiștĭ din Ardeal șĭ-au încercat norocul la Budapesta, dér că încercarea lor de-a se deprinde sĕ lucre în înțelegere cu concetățenii lor maghiarĭ i-a adus numai trista convingere, că întrarea lor în dietă și-a pierdut basa prin ștergerea drepturilor garantate ale națiunei române; nu puteam aștepta dela acela, care ca director politic al „Tribuneĭ" și-a început debutul prin a descoperi „tendințe nelegitime" în programul nostru național, ca acum după atâta timp sĕ afle tóte nemulțumirile nóstre legitime; nu ne puteam aștepta în fine dela un om, care a declarat înaintea forului public judecătoresc, că el și-a perdut consciința de rassă, care într'o scriere plătită de un străin a defăimat poporul român înaintea străinătățiĭ și care cât a stat în fruntea redacțiuneĭ „Tribuneĭ" nu s'a deprins decât numai cu cele mai josnice denunțărĭ și calumniărĭ ale Românilor naționalișt, ca el sĕ respecteze principiul luptei nóstre pentru românism.

Ceea ce ni-a surprins însĕ totușĭ și a trebuit se ne indigneze în cea mai mare mĕsură, este cinica cutezare, cu care Ioan Slavicĭ, tocmai acum, când noi Ardelenii trebuie sĕ suferim mai tare ca orĭ și când din causa înăspririi conflictului cu dușmanii neamului nostru, a credut momentul bine venit de-a arunca, cu ajutorul tovarășilor sĕi, tăciunele desbinării în mijlocul nostru, și de-a culege astfel fructele intrigelor țesute de doi-sprĕdece anĭ, venind în ajutor asupritorilor noștri, ca sĕ ne pótă strivi cu atât mai ușor!

Partidul poporal și naționalitățile.

Inainte cu câte-va dile apăruse în *„Pester Lloyd"* un prim-articol, scris de șef-redactorul Maximilian *Falk*, în care articol autorul dă năvală în modul cel mai vehement asupra partidului poporal, care, după cum dice Falk, singur pórtă vina la *„mișcările și agitațiunile naționalităților"* mânând apă pe móra „daco-românismului și panslavismului". In numĕrul sĕu de ierĭ diarul *„Alkotmány"* îĭ rĕspunde lui *„Pest. Ll."*. Din rĕspunsul acesta vom reproduce acum părțile principale, pentru-ca de o parte cetitorii sĕ vadă ce raporturĭ esistă între partidul guvernamental și cel poporal, ale căror organe principale se apucă de pĕr; de altă parte sĕ se convingă ómenii noștri, că ce politică urmăresce partidul poporal față cu naționalitățile. Etă ce rĕspunde *„Alkotmány"*:

Ne îndoim, că Maximilian *Falk* și-a dat sémă despre atacurile sale comice, îndreptate cóntra politicei de naționalitate a partidei poporale. Ar fi naivitate din partea nóstră, sĕ așteptăm bunăvoința dela conducĕtorul semi-oficiosului german, care *urcându-se pe paripul șovinismului maghiar*, se încércă a batjocori simțemêntul național maghiar și politica națională a partidei poporale. Bĕtrânul „Pester Lloyd", organul german al liberalismului cosmopolit și al cavalerilor bursierĭ internaționalĭ, apostolul de căpetenia al geniului german în Un-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Doica.

— De *Baranzevich* K. —

(Urmare).

III.

Conductul funebral înaintéză pe strada principală. Penele negre de struț ale baldachinului se légănă în aer și scumpul cosciug îngropat cu desĕvêrșire în cununĭ și florĭ. Decedatul a fost persónă fórte distinsă și astfel, după cosciug mergeau o mare mulțime de cetățenĭ și militarĭ cu decorații pe pept. Fața tuturora era icóna tristeții și la pălăriile lor atârnau flor negru. Astfel înaintéză, grupațĭ în mod pitoresc, în depărtare respectabilă de vĕduva frântă de durere, pe care o petreceau doi generalĭ în mare ținută.

Lângă ea se tiresce abia cu greu Wlassjewna. In loc de caftan pórtă un halat lung, care ii împiedecă pașii; în loc de opincĭ domna și stăpâna i-a dat nisce ghete vechĭ, carĭ ii strîng piciórele. In îmbrăcămintea, cu care venise dela sat, totușĭ n'au putut s'o lase sĕ mérgă pe stradă, între nobilitățĭ, în mijlocul conductului. Contele Z. însĕ, care și acum e fórte sensibil pentru ceea ce va sĕ dică „bunăcuviință", îșĭ încrețesce fruntea și aruncă privirĭ neamicale asupra bietei Wlassjewna; tinerii prințĭ X. făuresc câte-va glume bine primite în contul bĕtrânei femei. Dér ce-șĭ sfarmă ea capul cu tóte acestea! In general dis, vede ea óre pe aceștĭ domnĭ? Pricepe ea óre „necuviința" ființei sale de față aici? — Ea nu vede decât cosciugul, în care zace dragul și iubitul ei Șașa, și carul mortuar, care duce pentru vecie unica și neprețuita-i ființă. Și numai la un lucru se gândesce, numai un gând îi apasă inima: gândul, că n'a putut însa-șĭ sĕ închidă ochii scumpului ei copil, că nu în brațele ei și-a dat ultima suflare.

Cosciugul a fost coborît în grópă, peste el se aruncă pĕmênt și brușĭ. Vĕduva leșină, mulțimea rudeniilor și a cunoscuților o încunjură și toțĭ îșĭ dau silința s'o trezéscă. Ișĭ deschide ochii, și-i rotesce odată împrejur, stringe mâna cu câțĭ-va ómenĭ, mulțumesce pentru condolență, ér față de notabilitățĭ îșĭ arată respectul.

O petrec până la pórtă, îi ajută cu grijă sĕ se urce în trăsură. Ușa se închide, caii plécă.

Acum, și ceilalțĭ grăbesc în grupurĭ la trăsurĭ. S'a încheiat ultima scenă a dramei, acum se póte respira și conversa mai liber. Durerea dispare din fețe și numai decât poțĭ vedé espresiunĭ de fețe comune, obicĭnuite în tóte dilele.

— „Cum dómnă contesă, și d-ta ai onorat memoria amicului nostru?"

— „Dér nu trebuia s'o fac? Nu-țĭ aducĭ aminte de *taura*, pe care mi-o oferise fericitul?"

— „Se înțelege, îmĭ aduc aminte... Fermecător, minunat! Tralala, tratala, așa-ĭ că acesta îi era cântecul... Dér d-vóstrĕ suntețĭ obosită, contesă. 'Mĭ dațĭ voiă sĕ vĕ caut o trăsură?"

— „D-ta eștĭ forte amabil".

— „Nu uita dér, *cher conte*, că la noi adĭ e ședința comitetului", dise frumósa femeiă către elegantul ei cavaler.

— „Dér cum sĕ-mĭ pot uita, grațiósă dómnă... dor' afacerea acésta stă mai pe sus de tóte".

— „Bine, contez în adevĕr la d-ta. Au sosit petiții cu miile, o mare discuțiă are sĕ se încingă. Nicĭ nu sciu, în ce chip vom mulțumi pe toțĭ acei nefericițĭ!"

Cavalerul borborosesce ceva despre ajutorul lui Dumnedeu; dama îl amenință drăgălaș cu degetul și urcă în trăsură.

Cei rĕmașĭ îndĕrĕt de-odată îșĭ simt atinse urechile de un țipet grozav. Prințul X., pe care orĭ-ce dómnă îl folosesce de curier, a fost trimis sĕ afle causa. Prințul îșĭ duce monoclul la ochiŭ și vênturând cu bățul de plimbare, pléca în direcția sgomotului. A ajuns la mormêntul artistului și a vĕdut întins pe pĕmênt halatul lung și nespus de ridicul...

Trăsurile s'au dus. Pe ea o uitaseră pe mormênt. Dér cine sĕ se mai și gândéscă la ea? Tot omul îșĭ are nĕcazurile și preocupațiunile sale. Viéța nu dă timp și mijloc la gândirea, ca sĕ fim cu băgare de sémă față de cineva...

Și Wlassjewna a plâns încă mult pe mormêntul lui Șașa. Vêntul cald și ademenitor a ridicat marginile halatului ei. Norișorii aurii ai primăverii treceau peste capul sĕu în golul azuriŭ nemĕsurat. In ju-

garia, îmbrecat în costum cu şinóre roşii-albe-verdĭ încércă sĕ dea lovitură de mórte partidului poporal, care s'a desbrăcat de orĭ-ce adevĕrat simţĕmênt maghiar 'şi e gata sĕ jertféscă cumpanilor sĕi de naţionalitate nemaghiară unitate şi caracterul naţional al statului! „Pester Lloyd“ apără dinaintea nóstră, intregitatea şi unitatea corónei, nu a regelui din Ierusalim, ci a regelui maghiar: nu e acésta lucru ridicol!

Amintitul ḑiar, pentru de-a dovedi înţelegerile trădătóre de patriă ale partidei poporale cu ultraiştii naţionalĭ, amintesce punctul 13 din programul partidei poporale. Eată cum sună acel punct din cuvênt în cuvênt:

„Partidul nostru voesce sĕ observe cea mai prevenitóre atitudine faţă cu naţionalităţile, şi va aprecia postulatele lor, *întru cât acestea sunt compatibile cu unitatea şi caracterul naţional al statului „maghiar“*, şi doresce; ca naţionalităţile sĕ se împărtăşéscă de un mod de tratare drept şi echitabil“.

Póte sĕ afle un om cu minte sănĕtósă ceva de esceptionat în punctul acesta, judecând din punctul de vedere al intereselor „unităţii şi caracterului naţional al statului maghiar?“ Concedem, că un *şovinist ultraist* nu recunósce de drepte şi echitabile nicĭ pe acele interese ale naţionalităţilor, carĭ sunt compatibile cu unitatea şi caracterul naţional al statului maghiar. Dér acela (şovinistul) ia atuncĭ posiţiă fatişă în contra legei de naţionalitate dela 1868 şi în contra *alcătuitorilor şi susţinĕtorilor acelei legĭ:* adecă în contra partidului guvernamental care stă la putere dela 1867 încóce. Şi apoi se scie, că „Pest. Ll.“ tot-déuna a sprijinit guvernul actual şi prim-redactorul numitului ḑiar, nicĭ ca publicist nicĭ ca deputat n'a aflat şi n'a încercat sĕ esceptioneze vr'odată legea privitóre la „*egala îndreptăţire a naţionalităţilor*“ lege *inspirată* de înţelepciunea practică şi de moderaţiunea spiritului naţional maghiar.

Partidul poporal stă pe basă de drept, şi politica sa e îndreptată intr'acolo, ca postulatele îndreptăţite (!?) ale naţionalităţilor sĕ se *mulţămĕscă prin adevĕrata punere în praxă a acestei legĭ.*

Pe când pactul secret al lui Banffy cu Saşii, — după cum ḑic guvernamentalii — dovedesce o iscusinţă profundă şi demnă de un bărbat de stat; pe atuncĭ nisuinţele partidei poporale de-a face ca sĕ se respecteze legile, sunt privite ca înţelegerĭ secrete cu naţionalităţile. Pe când „P. Ll.“ strigă „Osana!“ la încercările de odinióră ale lui *Hieronymi*, pentru de-a pacta cu Valahii, pe atuncĭ la intenţiunile drepte şi echitabile desvoltate în programul nostru faţă cu naţionalităţile, tot acel ḑiar strigă „Pereat!“

Óre sĕ nu scie Falk, că cestiunea naţionalităţilor în patria nóstră se póte resolva numai prin *esţinderea libertăţii personale* şi susţinerea independenţei nóstre constituţionale, şi că egala îndreptăţire a naţionalităţilor se póte mijloci numai prin practicarea cinstită a legii?

Puterea atractivă a *hegemoniei maghiare (!!)* s'o căutăm în moravurile politice ale naţiunei şi în sublimitatea spirituală. Óre posede o putere de *contopire* acel stat, al cărui guvern, din interese de partid, îi *despoe* pe cetăţenii de limbă străină de dreptul electoral? Şi primatele Ungariei a făcut atent pe fostul ministru de culte, conte *Csaky*, că este nefericită acea politică naţională, care înstrăinéză majoritatea cetăţenilor prin întroducerea de instituţiunĭ, ce vin în conflict cu convingerile lor religióse.

Nu politica naţionalistă a partidei poporale, ci politica bisericéscă a partidului liberal *mână apă pe móra daco-românilor şi panslavilor.*

Décă astăḑĭ patriotismul lărmuitor aruncă suspicionărĭ şi defăimărĭ asupra partidei poporale şi asupra contelui *Zichy*, pentru politica sa înţeléptă şi dréptă faţă cu naţionalităţile; faptul acesta nu detrage nimic din meritul luptelor înverşunate, pe carĭ aceştia le pórtă contra statului schimonosit prin amalgamisare creştină şi israelită.

„Internatul academic român din Viena“.

Societatea academică „*România Jnnă*“ din Viena, vĕḑênd referinţele grele, cu carĭ au a se lupta mulţĭ tinerĭ românĭ în decursul studiilor lor, a hotărît sĕ înfiinţeze cu ocasiunea jubileului ei de 25 de anĭ *o fundaţiune pentru susţinerea tinerilor românĭ, carĭ studiéză în Viena* şi sunt lipsiţĭ de mijlóce.

Pentru ajungerea acestui nobil şi salutar scop, comitetul sus ḑisei societăţĭ, representat prin d-nii: Dr. St. N. *Ciurcu*, ca preşedinte, Dr. Aurel de *Onciul*, Drd. med. A. *Crăciunescu* şi Drd. A. Vajda-*Voevod*, a trimis liste de colectare în dinferite părţĭ, avênd a se trimite numele colectate împreună cu listele contribuitorilor, ale căror nume se vor publica în ḑiare, la adresa d-lui Dr. Aurel de Onciul în Viena (XIII—4 Pierrongasse 4.)

Detaiurile fundaţiunei iniţiate se pot vedé din următorul:

I. Societatea academică social-literară „România Jună“ înfiinţéză cu ocasiunea iubileului ei de douĕ-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ sub numele de „*Internatul academic român din Viena*“ o fundaţiune pentru intreţinerea tineretului român de lege creştină, care studiéză în Viena şi este lipsit de mijlóce.

II. Fondul necesar pentru fundaţiunea acésta se va forma prin colecte şi prin taxele ctitorilor. Ctitorĭ sunt persónele (institutele, corporaţiunile) carĭ donéză fondului odată pentru tot-déuna suma de o mie de florinĭ séu de douĕ mii de lei.

III. Capitalul fundaţiunei rĕmâne neatacabil, folosindu-se spre scopul menit numai veniturile lui. Averea fundaţională se va administra de comitetul societăţii „România Jună“, sub controla unui curator de şépte membri.

IV. Modalităţile administrării şi ale conferirii beneficielor se vor stători prin un regulament special, adaus actului fundaţional, reservându-se ctitorilor dreptul de a designa câte un beneficiat.

Recomand căldurosului sprijin al publicului românesc acéstă laudabilă şi prea salutară iniţiativă a societăţii tinerimei nóstre din Viena.

SCIRILE ḐILEI.

— 27 Februarie.

Din Bucovina. Cetim în „Gaz. Bucovinei“. Nou-numitul Archiepiscop şi Metropolit *Arcadie Ciupercovicĭ*, a oferit pentru scopurĭ filantropice şi culturale suma de 500 fl. şi anume: pentru împărţire între sĕrmanii, fără privire la confesiune şi naţionalitate, din oraşele Cernăuţĭ, Rădăuţĭ şi Câmpulung câte 50 fl.; societăţilor: „Societatea Dómnelor române“, „Societatea D-nelor rutene“, „România jună în Viena“, „Şcóla română“ în Suceavă, „Lumina“ în Cernăuţĭ, Societatea de ajutorare a amploiaţilor auxiliarĭ (diurniştĭ)“ în Cernăuţĭ şi şcólei poporale gr. or. de 4 clase în Cernăuţĭ câte 50 fl. — Aceeaşĭ fóiă comunică: Din incidentul valorósei sale vorbirĭ din 28 Februarie a. c. în camera din Viena, d-l deputat, baronul *Vasilco* este obiectul celor mai marĭ ovaţiunĭ. Soţĭ de principii şi amicĭ de ai D-Sale din tóte părţile îl felicită călduros pentru bărbatésca apĕrare a causei nóstre naţionale. Intre mulţimea de gratulanţĭ amintim societatea politică „*Concordia*“ din Cernăuţĭ, care încă i-a adresat o depeşă de mulţumită.

—o—

Scene scandalóse în Roma. Numai acum publică diarele mai amĕnunţit scenele scandalóse petrecute în ḑiua dimisionărei cabinetului Crispi. Étă unele dintre acele scene: Când declară Crispi în cameră, că regele a primit dimisiunea cabinetului se iscă un tumul nedescriptibil, chiar şi damele de prin loge băteau în palmĭ şi striga cât puteau: „Evviva îl re!“ Stânga estremă începu a arunca insulte la adresa lui Crispi, a fluere, a bate cu piciórele şi a striga: „Afară, afară cu bandiţii!“ Afară cu tâlharii şi ucigaşii!“ Tribunele la rêndul lor acompaniau pe deputaţii oposiţionalĭ. In fine miniştrii părăsiră sala între strigătele şi urletele massei, care necontenit gesticula şi amenința. Intr'aceea pe Monte Citorio şi pe piaţa Colonna se adunase o mare mulţime de popor, care făcea o larmă asurditóre şi fluera pe miniştri carĭ ieşau din edificiul camerei. Crispi se refugià pe o stradă laterală. Demonstranţii începură apoi a percurge diferite strade spărgênd ferestri, galantare şi producênd scandale oribile. Prinţul Odescalchi, care din întêmplare se ivi în faţa masselor turbate, fù înproşcat cu tină în faţă şi fù provocat sĕ strige „Vivat Menelik!“ De-órece însĕ prinţul nu voi sĕ asculte de poporul sĕlbatec, el fù insultat în modul cel mai dejositor. Asemenĭ scene s'au petrecut nenumĕrate în acea ḑi, far' de-a puté fi împedecate de poliţiă şi miliţiă.

—o—

Societatea „Carpaţii“ din Bucurescĭ a organisat pentru ḑiua de Sâmbătă 2 Martie st. v. în sala Hugo un bal pentru sporirea fondului sĕu. Intre alte jocurĭ va figura la acest bal şi „Romana“. Avênd în vedere scopul eminamente cultural românesc, arangiatorii speră, că balul va fi visitat de toţĭ binevoitorii soc. Carpaţii. Arangiatorĭ sunt următorii domnĭ, membrii în comitetul societăţii: G. I. *Pitiş*, I. A. *Ciura*, I. *Ţetzu*, G. N. *Căciulescu*, D. Z. *Furnică* şi G. *Bediţeanu.*

—o—

Têrg de cai pentru miliţiă. Din causa lipsei de cai la miliţiă, ministrul comun de resbel anunţă têrgurile din a. c. din Ardél, când şi unde se vor cumpĕra cai pentru miliţiă şi anume: In comitatul Solnoc-Dobêca, têrgul va fi la Deşiu în 16 Martie a. c., în comit. Turda-Arieş, la Ghiriş 17 Martie a. c., în comit. Mureş-Turda, la Têrgul-Mureşului (M. Vásárhely) 19 l. c., în comit. Têrnavei-marĭ, la Cohalm în 21 l. c., în comit. Braşov, la Braşov în 23 l. c., în comit. Trei-scaune, la Sz. St. Georgiu în 24 l. c., şi la Zabola în 26 l. c., în comit. Sibiiului, la Sibiiu în 28 l. c. La aceste têrgurĭ va fi de faţă o comisiune militară, care va cumpĕra caii corĕspunḑĕtorĭ pentru miliţiă. Vor fi cumpĕraţĭ numai acei cai, carĭ au etatea dela 4—7 anĭ şi cel puţin 158 cm. înălţime. Caii trecuţĭ de 7 anĭ şi mai micĭ de 158 cm. la nicĭ un cas nu vor fi cumpĕraţĭ. Afară de aceea se vor mai cumpĕra şi mânzĭ de câte trei anĭ carĭ sunt bine desvoltaţĭ şi de rassă nobilă

Cestiunea celor doi Macedonenĭ, d-nii Dr. P. *Christovicĭ* şi Filip *Apostolescu*, carĭ ca membri ai Etoriei şcólelor române din Bitolia au mers la Bucurescĭ pentru a solicita ajutorul guvernului român în favorul acelor şcóle, — a fost discutată în camera română. Au vorbit în favorul Românilor Macedonenĭ d-nii: *Scorţescu*, N. *Ceaur-Aslan*, N. *Fleva*, G. *Dobrescu* şi Ionel *Grădişteanu.*

După o discuţiă înfocată, lă care a luat parte ministrul-preşedinte *Sturdza* şi ministrul de interne *Stolojanu*, se propune a se vota încredere guvernului, ceea ce se şi face cu 98 voturĭ contra 21.

— *Adunarea de protestare*, ce se conchiămase pe Dumineca în afacerea celor doi Macedonenĭ nu s'a ţinut, fiind-că guvernul a renunţat la espulsarea lor.

Societatea geografică română

sub Augusta presidenţă a M. S. Regelui Alteţei Sale Regale Prinţului Ferdinand

Conform art. 13 din statutele Societăţii, în numele Comitetului, subsemnaţii au onóre a convoca pe toţĭ domnii societarĭ a-se întruni în adunare generală obligătorie la *2, 3 şi 4 Martie 1896.* la $8^{1}/_{2}$ óre séra, în sala de şedinţe a Senatului. Şedinţele vor fi presidate de Majestatea Sa Regele.

Programa lucrărilor: Sâmbătă 2 Martie 1896, óra $8^{1}/_{2}$ séra: 1) Raportul anual al d-lui Secretar General *G. I. Lahovary.* 2) D-l *V. A. Ureche*: Despre colonisările cu Sêrbĭ dintre 1808-1812 şi alte documente din aceeaşĭ epocă. 3) D-l *C. Chiru*: Despre esploatarea Telefónelor şi a Cablelor subterane şi submarine.

Dumineca 3 Martie, óra $8^{1}/_{2}$ séra. 1) D-l *Gr Tocilescu*: Raportul asupra concursurilor. 2) D-l *Ionescu Gion G.:* Planul

---

rul ei domnesce linişte, liniştea caracteristică a cimiterelor. I-se părea, că toţĭ aceia, carĭ odihnesc sub coróne şi pietrii mormentele, şi-ar durmi somnul adênc, şi par' că pe deasupra pămêntului s'ar puté auḑi respirul lor greu...

Ţipetul bĕtrânei femei a făcut pe păzitorul cimiterului sĕ ese din odaia lui caldă. Ascultă cu ochii de jumĕtate închişĭ privi în jur, şi apoi cu paşĭ rarĭ plecà în direcţia de unde se audia vocea.

— „Tu bĕtrână! Auḑĭ bĕtrână, ce facĭ tu aicĭ, pe mormênt străin?“

— „Nu pe mormênt străin zac eu, tătucule, ci pe al meu“.

— „Cum înţelegĭ tu asta? Vedĭ dóră, că acolo au îngropat pe un domn de frunte“.

— „A fost băieţelul meu, omule“.

— „Fiiul tĕu?“ şi rîse ironic.

— „Da, scumpul meu fiu, îngeraşul meu! Dór' eu l'am crescut! Numai în el, drăguţul, îmĭ aflam bucuria şi mângere... Copilul meu, — tu, comóra mea!... de ce m'ai părăsit, de ce ai lăsat pe bĕtrâna ta mamă?“

Paznicul cimiterului o conduse în căsulia lui. Şi fiind-că biata femeiă bĕtrână nu avea pe nimenĭ în lume, îşĭ deschise inima înaintea străinului.

„O, bĕtrânule, bĕtrânule“, ḑise clătinând din cap; „lui dĕu, nu i-a prea plăcut viéţa asta. Ḑilele vieţii le-a petrecut singur, deşi mulţĭ erau în juru-i... Nevastă-sa, Dumneḑeu sĕ-i ierte, pare-mi-se, că nu l'a iubit. Vecĭnic óspeţĭ, plimbărĭ, balurĭ! Petrecerĭ, gătelĭ, înfrumseţărĭ: acestea i-au răpit ei tot minutul, şi tóte aceste plăcerĭ şi-le făcea pe socotéla lui... L'a chinuit, în sfîrşit l'a chinuit de mórte şi el era aşa de şubred, sĕrmanul! Tot-déuna i-am ḑis: „Dragă, de ce intri în atingere cu atâţĭ ómenĭ! Nopţile ţi-le petrecĭ fără somn, ai slăbit te-ai stors. Odihnesce-te, pentru Dumneḑeu lasă pe acei ómenĭ!“ Şi el, scumpul, obicĭnuia se-mĭ rĕspundă zimbind: „Aşteptă, Wlassjewna, voiŭ odihni, voiŭ avé rĕpaus pé vecie“. Acum şi-l'a aflat! O, Dumneḑeule, Dumneḑeule! In timpul din urmă s'a bolnăvit, a devenit trist, ómenii i-se păreau spre greutate... în casă însĕ lărmuiau mereu, acolo nu era decât sgomot vecĭnic şi pompă! In tótă séra veniau mulţĭ ómenĭ, şi el, drăguţul, cânta în continŭ, óspeţii îl ascultau, aplaudau, îl lăudau, preamăriau... Cea mai pĕcătósă însĕ e femeia lui, singur ea aduna óspeţii, ea singură e pricinuitórea morţii iubitului meu! Nu erau ei unul pentru altul, se deosebiau fórte mult: el, iubia viéţa familiară, dér femeia... umbla încóce şi încolo şi îi plăceau sindrofiile! Câte parale l'a costat tóte acestea — grozav de mult!... Când el se nisuia sĕ-i descopere starea, în care se aflà, — Dómne, cum se înfuria femeia, cum da cu piciorul în pămênt... se făcea, că móre — domnii cei marĭ numesc acésta „leşin“. Ei, dér el ceda, că inima lui era de aur. Femeii îi plăcea grozav aşa ceva... bietul meu copil se făcù tot mai trist. Se bolnăvise, şi astfel a pierit ângerul meu!“

Wlassjewna îşĭ mai reaminti anii copilăriei lui, plânse şi vorbi mai departe. Paznicul cimiterului trăgea puternic din lulea, îşĭ clătină capul cărunt acum în semn de compătimire, acum minunându-se, ér cânele lui mare şi negru îi sări pe umerĭ şi se freca de grumaḑii uscaţĭ şi sbârciţĭ ai bĕtrânului.

(Va urma.)

unei istorii a Bucurescilor. 3) *C. Alimănişteanu*: Sondagiul dela Mărculescĭ-Bărăgan. 4) D-l *I. I. Nacian*: Ferdinand de Lesseps.

Lunĭ 4 Martie 1896, óra 8½ séra: 1) D-l *T. Burada*: Despre „Secţiunea Valacă din esposiţiunea etnografică din Praga din anul 1895“ şi despre „Românii de peste Dnistru din Gubernia Camenitz-Podolsk şi Cherson“. 2 D-l *Constantin I. Lupu*: Din legendele întemeierii câtor-va comune din judeţul Putna. 3) D-l *Glian dela Gruia*: Despre Insulele Ioniene. 4) Şedinţa intimă pentru questiile administrative şi financiare ale Societăţii.

Bucurescĭ, Martie 1896.

Vice-preşedinţĭ:

General G. Manu. General C. Barozzi

Secretar-General: *George I. Lahovary.*

NT. Tribunele şi lojile din sala Senatului sunt la disposiţia publicului, care ar dori sĕ asiste la aceste conferinţe.

Academia Română

Sesiunea generală din anul 1896.

(Urmare.)

7. In urma decisiunii luate de Academie în şedinţa dela 29 Martie a sesiunii generale, s'a făcut începutul publicaţiunilor de documente istorice din *Fondul Princesa Alina Ştirbei* prin continuarea şi terminarea colecţiunii de *Acte şi documente privitóre la Istoria Renascerei României*, începută de secretarul d-vóstre general cu ajutorul I. P. S. Sale Metropolitului Primat, pe atuncĭ Episcop de Argeş, şi al d-lui D. C. Sturdza-Şcheianu. Continuarea acestei publicaţiunĭ s'a început cu tomul VI, destinat a cuprinde desbaterile şi actele celor două Divanurĭ ad-hoc dela Iaşĭ şi Bucurescĭ şi procesele verbale ale Comisiunii europene, formate din representanţii Puterilor garante. S'a tipărit partea 1-a a tomului VI, cuprindênd lucrările Divanului ad-hoc al Moldovei. Partea 2-a se va tipări în anul viitor şi va cuprinde Divanul ad-hoc al Munteniei şi Comisiunea europeană.

8. Nu s'a putut începe în acest an tipărirea *Bibliografiei românescĭ*, cu a cărei întocmire şi publicare a-ţĭ însărcinat pe d-l Bibliotecar al Academiei I. Bianu. Strângerea materialului pentru descrierea cărţilor din secolii XVI şi XVII causéză óre-care întârdiere, pentru-că unele din acele cărţĭ nu le posedă Biblioteca Academiei, séu de loc, séu numai în esemplare defectuóse. S'au făcut mai multe cliṣeurĭ de facsimile, a căror esecutare érăşĭ ia un timp mai îndelungat. Lucrarea va începe a se tipări în cursul acestui an.

9. S'a început tipărirea *Catalogului analitic al manuscriptelor*. Acéstă lucrare este în mare parte pregătită, şi în anul viitor tipărirea ei va puté înainta repede.

10. *Catalogul descriptiv al documentelor* din colecţiunea Academiei nu a putut începe se se tipărescă în acest an, din causă că traducerea séu resumatele numeróselor documente slavone nu s'au putut prepara. In anul viitor, publicaţiunea se va începe şi va înainta repede.

11. Au rĕmas a se tipării în anii următorĭ: *a) Ţĕranul român* de d-l Gr. G. Tocilescu, lucrare premiată la 1882. *b) Catalogul inscripţiunilor antice descoperite în ţĕră*, de d-l Gr. G. Tocilescu, conform decisiunii Academiei dela 28 Martie 1894. *c)* Tomul II din *Psaltirea publicată românesce la 1577 de Diaconul Coresi*, lucrare cu care este însărcinat colegul nostru d-l B. P. Hasdeu. *d) Discursurile şi alocuţiunile M. S. Regelui în anii 1866—1891*, din carĭ, conform decisiunii luate la 1890, s'au tipărit întâiele 10 cóle. *e) Flora Dobrogei*, de rĕposatul nostru Coleg Dr. D. Brândză, a fost premiată la 1887. Manuscriptul s'a restituit autorului pentru a-l revedé şi completa. Lucrarea se va puté publica în starea, în care autorul a lăsat'o.

12. In anul acesta s'a intrat în relaţiune de schimb de publicaţiunĭ cu *Universitatea dela Juriew* (Dorpat) în Rusia.

(Va urma.)

Coresp. part. a „Gaz. Trans.“

Bihor, Martie 1896.

On. Redacţiune! Am cetit în On. „Gazetă“ despre noua ordinaţiune ministerială, după care căsĕtoriile între romano-catolicĭ şi greco-catolicĭ nu sunt a se socoti de mixte, pentru-că sunt o confesiune şi nu mai în rituale se deosebesc.

Mulţĭ se vor fi mirat de acéstă ministerială constatare, dér nu-i de mirat. Ca esemplu aduc întêmplările din comuna Biciu, protopopiatul Tinca, carĭ vorbesc în de-ajuns.

In acéstă comună erau două confesiunĭ: greco-orientalĭ şi romano-catolicĭ; de-odată însĕ 10—12 familii (cu totul sunt vre-o 70) se fac gr. cat. Ca sĕ nu fiă „nemângăieţĭ“, li-se şi trimite administrator, şi acesta „pentru mângăierea sufletelor“, le *servesce în biserica rom. cat.!*

Apoi ce mai lucru mare; de ce sĕ nu se róge în biserica catolicilor, décă aceştia le conced? Ba catolicii sunt şi „mai ospitalĭ“, căcĭ neavênd uniţii totdéuna preot, îi primesc sĕ se róge împreună cu ei. Aşa apoi s'a întêmplat, că eşind catolicii cu procesiunea la chipul S. Ioan, Românii uniţĭ formau códa convoiului. Unde vĕ trebue mai mare „unitate“?

Intr'un timp spiritele se mai molcomise, când étă vine „Boboteza“, sĕrbătóre mare şi de bucuriă la Românĭ. Ce-o fi acuma, căcĭ catolicii nu umblă cu crucea? Se pun decĭ căţĭ-va pe sanie şi merg la curtea gr. cat. în Orade şi cer preot la sânţirea caselor, ce au şi căpĕtat. Acuma sĕ vedĭ têrg: umblau în ajun doi popĭ cu crucea, apoi pe la porţĭ câte 10 inşĭ, bărbaţĭ, femei şi pruncĭ, de cugetai, că se umblă cu „turca“ şi nu cu s. cruce.

In ḑiua de „Botobéză“ s'a sfinţit apa în biserica gr. or. Aicĭ erau şi femei de-ale uniţilor, şi la luarea apei era aprópe sĕ fiă lucrul de cap între muierĭ, căcĭ îndrumau pe cele unite sĕ mérgă la catolicĭ după apă.

De-altmintrelea preotul gr. cat. nu are a se plânge, căcĭ a avut bună primire atât *la plebanul catolic*, cât şi la *notarul calvin*; ba fişpanul capitlului rom. cat. a trimis trăsura ca sĕ-l ducă şi în pustă, póte că va afla şi acolo vre-un credincios.

Câtă dragoste are d-l fişpan către „Boboteza“ Românilor, deşi în anul trecut chiar în ḑiua acestei sĕrbătorĭ a purtat gunoiŭ cu birişii!

Deşi susţin, că cea mai mare osândă pentru noi Românii e desbinarea în două confesiunĭ, eu nu sunt contrar al niciuneia din ele, ba sunt de părere, că ar fi o norocire pentru noi, décă în comunele mixte, minoritatea s'ar alătura întot-déuna lă majoritate, ca astfel mai uşor sĕ pótă susţiné biserica, şcóla, preot şi învĕţător. In casul de faţă însĕ nu cred, că cine-va sĕ apróbe procederea greco-catolicilor, când pentru câte-va familii, carĭ nu din atragere séu convingere, ci *din rĕsbunare* se fac uniţĭ — se amesteca şi prin acésta aţîţă focul urei între fraţĭ.

Când bicacenii, fără amestecul catolicilor, ar fi trecut toţĭ la unire nu aşĭ fi prins péna ca sĕ vĕ scriu, şi nu aşĭ condamna nicĭ pe bicacenĭ, nicĭ pe uniţĭ; dér între împrejurările de faţă mĕ aflu indatorat sĕ vĕ vestesc aceste triste întêmplărĭ.

Cum s'a inceput desbinarea între bicacenĭ, voiŭ descrie după ce vom trece cu totul peste alegerea, respective întărirea de protopop în tractul Tinca, căcĭ acéstă alegere are legăturĭ cu causa bicacenilor, ţi póte că şi unii superiorĭ de ai noştri vor avé parte din „menitul“ acestui scandal.

„Minor“.

Raport asupra stărei sanitare şi mişcărei poporaţiunei din oraşul Braşov în 1895.

Starea sanitară din anul trecut nu póte fi numită favorabilă. Cu tóte că în 1894 încă bântuise o epidemiă de vĕrsat, totuşĭ în anul acesta se ivi din nou *scarlatina* prin luna Februarie, şi-şĭ ajunse culmea în Iunie mai ales în Dêrste şi Nou, şi prin Septemvre în oraş şi suburbii, aşa că la finea anului erau înregistrate 221 casurĭ de scarlatină, dintre carĭ 135 s'au finit cu vindecare, 74 cu mórte şi 12 au rĕmas în cură. Decĭ procentul mortalităţii este 33.4.

Dintre alte bóle sunt a-se aminti: difterită 47 casurĭ, bubat 40, pojar 38, tusă măgărescă 6, tifus 31, lăuziă 4, frigurĭ 10 şi influenza 4 casurĭ. Au murit: de difterită 13, bubat 1, tifus 5, aprindere de plumânĭ 23, tuberculosă 86, lăuziă 7, catarh de intestine 63 şi de influenză 2 persóne.

E de observat, că casurile de tifus în anul trecut au fost mai dese ca în 1894, dér s'au finit numai pe jumĕtate ca în 1894 cu mórte (10—5).

Cu totul au murit anul trecut 714 persóne (389 bărb. 325 fem.), dintre carĭ 43 strĕinĭ. Procentul mortalităţii generale face 20 la miiă. După confesiunĭ au murit: rom. cat. 197 (109 b. 88 f.); evang. lut. 161 (84 b. 77 f.) helv. şi unit. 48 (28 b. 20 f.) gr. or. şi gr. cat. 286 (152 b. 133 f.) şi isrl. 22 (15 b. 7 f.)

S'au născut cu totul 958 (499 b. 459 f.) După confesiunĭ s'au născut: rom. cat. 247 (123 b. 124 f.); ev. lut. 224 (121 b. 103 f.) helv. şi unit. 99 (52 b. 47 f.) gr. or. şi gr. cat. 365 (191 b. 147 f.) şi isrl. 23 (12 b. 11 f.)

S'au sinucis 9 individĭ.

Dintre copiiĭ nou născuţĭ au murit înainte de-a ajunge etatea de un an 168 (95 b. 73 f) şi bĕtrânĭ peste 80 anĭ au murit 34 (11 b. 23 f.)

„ALBINA“ în 1895.

Raportul Consiliului de administraţiune către adunarea generală a acţionarilor din 28 Martie 1896.

(Urmare).

Direcţiunea D-vóstră crede, că prin înfiinţarea acestui aşeḑĕmênt de binefacere a interpelat în modul cel mai corĕspunḑĕtor intenţiunea §-lui 62 punct g, din statute, care dispune, ca cel puţin 2% din profitul curat sĕ se dea pentru scopurĭ de binefacere, venind prin binefacere şi în ajutorul instrucţiunei, că a umplut un gol de mult simţit şi a făcut începutul, ca alţĭ factorĭ mai competenţĭ sĕ cugete serios la înfiinţarea unui internat de bĕeţĭ pentru adăpostirea numĕroşilor tinerĭ românĭ, carĭ studiéză la şcólele medii din Sibiiu.

Vĕ rugăm sĕ luaţĭ spre scire cu aprobare acest act al direcţiunei, şi sĕ daţĭ espresiune la procesul verbal mulţămitei D-vóstră către Reuniunea femeilor române din Sibiiu pentru nepreţuitul ajutor, ce ni-l dă, pentru zelul şi abnegaţiunea, cu care a îmbrăţişat realisarea acestui act de binefacere.

Fondul de garanţă de 200,000 fl. al scrisurilor nóstre fonciare, în sensul §-lui 97 din statute este creat din capitalul social. Tot acel §. autoriséză însĕ pe adunarea generală ca atuncĭ, când va fi posibil, sĕ devinculeze acéstă parte însemnată a capitalului social, creând alt fond de garanţă din fondul special de reservă.

Acest scop l'au urmărit adunările generale dela 1892 încóce, de când au creat fondul special de reservă, dându-i resurse bogate şi dotându-l tot în mod generos, încât astăḑĭ, décă veţĭ binevoi a primi propunerea direcţiunei cu privire la distribuirea profitului net, *din acel fond, deja în al cincelea an al esistenţei sale, veţĭ fi în stare sĕ creaţĭ fondul de garanţă al scrisurilor fonciare*, prin ce veţĭ contribui mult la augmentare creditului institutului în sus şi în jos.

Depresiunea cursurilor de bursă la efecte, ni-au causat şi două daune transitorie şi anume: la centrală de 3757 fl. 71 cr.; ér la filială de 7250 fl. 28 cr., cu care s'au debitat fondul special de reservă.

După ordinea vechimei ies din consiliul de direcţiune domnii *Ioan Hannia* şi *Ioan Popa*, carĭ în sensul §-lui 36 din statute se pot realege.

După acestea daţi-ne voie sĕ Vĕ espunem mişcarea operaţiunilor principale în cursul anului 1895.

(Va urma.)

SCIRĬ ULTIME.

Milan, 9 Martie. „Secolo“ raporteză, că cu ocasiunea sortărei ostaşilor, ce aveau sĕ întreprindă o espediţiune în Africa, în casarma regimentului 67 s'au petrecut *scene furtunóse*. Ostaşii aşeḑaţĭ în rênd *începură sĕ se rĕsvrĕtéscă şi sĕ strige: „Nu vom merge la abatoriu!“* In ast-fel de împrejurare *a trebuit sĕ se lase sortarea neisprăvită*. Intre pionerĭ şi bersaglierĭ, carĭ erĭ au făcut serviciul de poliţiştĭ, de-asemenea este *mare agitaţiune şi aplicare spre rĕsvrĕtire*.

Londra, 9 Martie. Se anunţă din isvor demn de încredere, că *guvernul regelui Umberto se teme de revoluţiă* şi din *astă causă* **a şi început tractările de pace cu regele Menelic.**

Belgrad, 9 Martie. (Telegr. lui „N. Fr. Presse“) Cu ocasiunea iluminaţiei, ce s'a făcut aicĭ în 5 Martie, cu prilegiul aniversării urcărei pe tron a regelui Alexandru, *clădirea legaţiunei române*, ce nu era iluminată, *a fost bombardată cu pietrii* din partea mulţimei, ce cutriera stradele cu musica în frunte.

Budapesta, 9 Martie. Foile de aicĭ publică următórea telegramă *datată din Bucurescĭ*: Pentru inaugurarea unei acţiunĭ paralele în Balcanĭ între *România* şi *Grecia*, atât aicĭ,cât şi în Atena se observă o hotărîtă înclinare de-a eşi din reserva de până aci, *alăturêndu-se în mod formal la tripla-alianţă*.

Petersburg, 9 Martie. Diarul „*Nowje Wremja*“ a deschis o listă de subscripţiune pentru acoperirea speselor, cu carĭ sĕ se trimită un despărţământ al „*Crucei roşii*“ *pentru întărirea regelui Melenik în Abesinia.*

Literatură.

Din partea Institutului de Editură *Ralian şi Ignat Samitca* din Craiova primim volumul **In Exil**, de *Z. C. Arbore*. Volumul acesta prin faptul, că coprinde amintirĭ reale şi trăite de însu-şĭ autorul, este de un interes particular pentru noi, dând la ivélă, pe lângă amĕnunte interesante din viéţa revoluţionarilor ruşĭ celebri, partea cea mare ce au luat-o Românii ca Eugeniu Lupu şi N. Zubcu Codreanu în aceste mişcărĭ umanitare ale veacului.

Cetitorii vor găsi capitole, unul mai atractiv şi mai captivant decât celalalt, a căror cetire te ţine într'un fel de încordare continuă şi stârnesce cea mai sinceră compătimire pentru cei ce sufer.

Recomandăm cu plăcere lectorilor procurarea acestui preţios volum, care se póte cumpăra dela orĭ-ce librăriă pe preţul de Lei 2,50.

DIVERSE.

Contra dinţilor falsĭ. Profesorul Krönlein din Zürich ţinŭ nu de mult o prelegere despre dinţii falsĭ, în care prelegere el aminti mai multe lucrurĭ interesante. Fórte des se întêmplă ḑise Krönlein, că dinţii falşĭ se înghite. Ḑise apoi că el însuşĭ a făcut 37 de operaţii în gât din causa acésta şi încă operaţii fórte periculóse, aşa că 8 dintre individii operaţĭ au şi murit. De aceea, el e de părere, că acei ómenĭ, carĭ au dinţĭ falşĭ, peste nóptea sĕ şi-i ia din gură, ér acei dinţĭ, carĭ au inceput a-se strica, sĕ-i repareze cât de în grabă.

O ciudată societate. Aveam până acum liga în contra sărutatului în contra salutului prin scóterea păláriei, şi în contra strângerii de mână. In Germania s'a format acum o ligă în contra obiceiului de-a pune mânile în buzunar. Acéstă asociaţiune pórtă ciudatul nume de *Antihandindenhosentaschenhaltenverein*.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 9 Martie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.40
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.20
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	124.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.80
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.40
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	96.75
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	96.25
Imprum. ung. cu premii	158.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	144.—
Renta de hârtie austr.	101 20
Renta de argint austr.	101.25
Renta de aur austr.	122.35
Losurĭ din 860	148.75
Acții de ale Băncei austro-ungară.	994.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	419 50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	380.50
Napoleondorĭ.	9.57
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.05
London vista	120.70
Paris vista	47.87½
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.50
Note italiene.	43.10

Cursul pieței Brașov.

Din 10 Martie 1896.

Bancnote rom.	Camp.	9.50	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.45	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.55	Vênd.	9.58
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	1.24	Vênd.	1.28
Mărcĭ germane	Cump.	58.90	Vênd.	59.05
Lire turcescĭ	Cump.	10.76	Vênd.	10.90
Scris. fonc. Albina 5%		101 40	Vênd.	101.25

„FURNICA" cassă de economii societate pe acțiunĭ în Făgăraș.

CONVOCARE.

Domnii acționarĭ ai „Cassei de economii „FURNICA" societate pe acțiunĭ". se învită prin acésta în virtutea §. 16 al statutelor societății la

a XII-a adunare generală ordinară,

care se va ținea la **Făgăraș, Miercurĭ, în 8 Aprilie 1896 st. n. înainte de amédĭ la 10 óre în localul societății.**

OBIECTELE:

1. Raportul anual al direcțiunei, bilanțul anului 1895 și raportul comitetului de supraveghiare.
2. Distribuirea profitului realisat conform bilanțului.
3. Ficsarea prețului marcelor de presență, pentru direcțiune și pentru comisarul de ḑi.
4. Alegerea, conform §§. 30 și 57 din statute a 2 membrii în consiliul direcțiunei în locul celor eșițĭ.
5. Eventuale propunerĭ făcute în sensul §. 27 lit. g. din statute.

Domnii acționarĭ, carĭ în sensul §§. 17, 18 și 19 din statutele societății voiesc a participa în persónă séu prin plenipotențĭ, sunt rugațĭ a-șĭ depune la cassa societății séu la institutul de credit și de economii „Albina" în Sibiiu, acțiunile lor și eventual dovedile de plenipotență cel mult până **în 7 Aprilie 1896 st. n.**

Făgăraș, în 22 Faur 1896. **Direcțiunea.**

Contul bilanțului

ACTIVE	fl.	cr.	PASIVE	fl.	cr.
Cassa în numĕrar.	5,278	74	Capital social:		
Cambii escomptate. . fl. 373,050.10 cr.			300 acțiunĭ à fl. 200.	60,000	—
Credite cambiale cu aco-		20	Fondul de reservă	10,815	—
perire hipotecară fl. 64,878.10 cr.	437,928	50	Fondul de pensiunĭ al funcționarilor .	1,680	—
Imprumuturĭ pe obligațiunĭ cu cavențĭ	28,934	—	Depunerĭ spre fructificare	388,261	55
Efecte.	3,602	10	Cambii reescomptate	64,795	—
Realitățĭ, casa societății	61,156		Interese transitóre anticipate . . .	766	56
Diverse conturĭ debitóre	737	54	Dividende neridicate	68	—
Mobiliar . . . . . . fl. 493.52 cr.			Diverse conturĭ creditóre	2,383	71
după amortisare de . „ 49.35 „	444	17	Profit transpus din a. 1894 fl. 853.29 cr.		
			Profit curat . . . „ 8,458.14 cr.	9,311	43
	538,081	25		538,081	25

Făgăraș, 31 Decemvre 1895.

Basiliu Ratiu m. p., președinte. **Ioan Dejenariu** m. p., comptabil.

Iuliu Danu m. p., membru al direcțiunei. **Basiliu Stanciu** m. p., membru al direcțiunei. **Ioan Turcu** m. p., membru al direcțiunei. **Nicolau Cosgaria** m. p., membru al direcțiunei.

Dimitrie Chisierianu m. p. membru al direcțiunei.

Subsemnatul comitet am esaminat contul present și confrontându-l cu registrele principale și ausiliare ale societății ținute în bună regulă, l'am găsit în consonanță cu aceleașĭ și esact.

Făgăraș, 6 Faur 1896.

Comitetul de supraveghiere:

Gregoriu Negrea m. p., **Gherasim Grama** m. p., **Iosif Lissai** m. p.

Contul profitului și perderilor.

DEBIT	fl.	cr.	CREDIT	fl.	cr.
Interese:			Profit transpus din anul 1894 . . .	853	29
pentru depunerĭ spre fuctificare . .			Interese:		
Spese:	19,005	19	dela cambii escomptate fl. 32,103.38 cr.		
Salarie, imprimate, porto,			dela împrumuturĭ pe		
remunerațiunĭ, diverse fl. 3,908.73 cr.			obligațiunĭ cu cavențĭ „ 2,594.39 „	34,697	77
Marce de presență . . 980.— cr.	4,888	73	Tacse:		
Contribuțiune:			pentru transcrierĭ de acțiunĭ . . .	14	—
directă . . . . . fl. 1,847.64 cr.			Chirie:		
10% dare la interesele			dela casa societății.	1,401	33
spre fructificare . . fl. 1,864.05 cr.	3,711	69			
Amortisare:					
10% din mobiliar	49	35			
Profit transpus din a. 1894 fl. 853.29 cr.					
Profit curat . . . fl. 8,458.14 cr.	9,311	43			
	36,966	39		36 966	39

Făgăraș, în 31 Decemvre 1895.

Basiliu Ratiu m. p., președinte. **Ioan Dejenariu** m. p., comptabil.

Iuliu Danu m. p., membru al direcțiunei. **Basiliu Stanciu** m. p., membru al direcțiunei. **Ioan Turcu** m. p., membru al direcțiunei.

Nicolau Cosgaria m. p. membru al direcțiunei. **Demetrie Chisierianu** m. p., membru al direcțiunei.

Subsemnatul comitet am esaminat contul present și confrontându-l cu registrele principale și ausiliare ale societății ținute în bună regulă, l'am găsit în consonanță cu aceleașĭ și esact.

Făgăraș, în 6 Faur 1896.

Comitetul de supraveghiere:

Gregoriu Negrea m. p., **Gherasim Grama** m. p. **Iosif Lissai** m. p.

Dómna Marie Balogh născ. Schneider în numele sĕu cum și al copiilor **Kálman, Josefine** și **Josef**, cu adâncă durere fac cunoscut încetarea din viéță a iubitului lor soț și părinte

ALEXIUS BALOGH

pălărier,

decedat în ḑiua de 9 Martie a. c. la óra 3¾ d. m. împărtășit fiind cu sf. taine, în etate de 60 anĭ și al 25-lea al fericitei sale căsătorii.

Remășițele pămêntescĭ se vor depune spre vecĭnică odihnă în 11 Martie la 3 óre d. a. din casa sa propriă Ulița nouă Nr. 32 în cimiteriul bisericei rom. cat. din Blumena.

Requiemul se va oficia Joi în 12 Martie la 8 óre diminéța în biserica romano-catolică.

Fiă-i țĕrîna ușóră!

Brașov, 10 Martie 1896.

Publicațiune de licitație.

Bisericile române ort. rĕs. dela Sf. Nicolae din suburb. Scheiiu și dela St. Adormire din lăuntru Cetății Brașov vênd, pe cale de licitațiune, urmĕtórele pămênturĭ respective locurĭ de clădire, ce constitue proprietatea lor, și sunt situate în hotarul Brașovului și adecă:

1. Un loc situat lângă Blumena între strada fabricei și între strada cea nouĕ, pe care trece tramvaiul spre gară, din complexul sub Nr. top. 10651/1 10652 și 10653, care loc este în mărime de 2343 metri cuadrațĭ și pe care sĕ póte edifica o vilă.

2. Un loc aprópe de gara Brașovului pe lângă strada tramvaiului spre gară în mărime de 1147 metri cuadrațĭ Nr. top. 10727/1.

Pentru vêndarea acestor două lucrurĭ sĕ va ținea licitațiune verbală în 19/31 Martie 1896 în cancelaria advocatului, Nicolae Strĕvoiu Brașov cetate piața cailor Nr. 6.

Până la ḑiua licitațiunei sĕ pot trimite oferte în scris la adresa Advocatului Nicolae Strĕvoiu în Brașov unde sĕ pot vedea și schița de situațiune și condițiunile licitațiunei.

Brașov, 17 Februarie 1896 st. v.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.